

„CZEŚĆ”

Nr 2
Czerwiec 2009

GAZETKA POLONISTÓW TOKIJSKIEGO UNIWERSYTETU STUDIÓW MIĘDZYNARODOWYCH

東京外国語大学 ポーランド語学生新聞

Drodzy Czytelnicy,

To już drugi numer gazetki studenckiej „Cześć”. Przypominamy, że jest ona redagowana przez studentów polonistyki Tokijskiego Uniwersytetu Studiów Międzynarodowych. W pierwszym numerze zamieściliśmy wywiad z jedną z najbardziej zasłużonych osób dla rozwoju polskich studiów w Japonii, profesorem Tokimasą Sekiguchim. W tym numerze gorąco polecamy Państwu z kolei bardzo interesują-

cą rozmowę z Jego Magnificencją Rektorem TUFS, Profesorem. Ikuro Kameyamą

Dziękujemy za lekturę gazetki i pozdrawiamy wszystkich czytelników. **Cześć!!!**

**Wywiad z Jego Magnificencją,
profesorem Ikuro Kameyamą,
Rektorem
Tokyo University of Foreign
Studies**

W dniu 17 czerwca przeprowadziłam wywiad z Panem Profesorem Ikuro Kameyamą, Rektorem Tokyo University of Foreign Studies. Jest on wybitnym literaturoznawcą i tłumaczem literatury rosyjskiej. Jednym z najważniejszych jego przekładów jest tłumaczenie powieści Fiodora Dostojewskiego „Bracia Karamozow”, najbardziej polecanej przez wykładowców książki dla studentów pierwszego roku. Pan Rektor jest bardzo zajęty człowiekiem, a mimo tego znalazł czas dla polonistów i zgodził się przeprowadzić wywiad dla naszej gazetki.

Serdecznie dziękujemy, to dla nas ogromny zaszczyt.

- Szanowny Panie Rektorze, dlaczego warto studiować języki słowiańskie w Japonii?

- Świat słowiański nie należy ani do Azji, ani do Europy, ma swoją oryginalną mentalność, która wyraża się w sztuce, literaturze itp. Słowianie mają podobne języki i system wartości, ale każdy ma

zarazem swoje własne korzenie. W świecie słowiańskim istnieje dużo rozmaitych kultur i musimy uczyć się tego, a zarazem mówić o tym światu. .

Uważa się, że język polski jest najtrudniejszy ze wszystkich 25 języków, jakich uczy się na TUFS. Co pan myśli na ten temat? Czy polski jest trudniejszy od rosyjskiego?

- Gdy byłem doktorantem, musiałem uczyć się polskiego przez pół roku. Choć znałem rosyjski, nie mogłem się nauczyć. Przedtem przeczytałem Schulza, Gombrowicza i Witkiewicza po japońsku. Bardzo chciałem móc opowiadać też o polskiej literaturze. To co mnie w niej fascynuje to radykalność, której na przykład nie ma literatura rosyjska. Sztuka polska

poprzedzała rosyjską w XX wieku. Język polski był jednak za trudny i nawet nie mogłem zdać egzaminu. Niestety więc nie spełniły się moje marzenia.

- *TUFS za czasów kiedy pan studiował na tej uczelni i dziś.*

- Podczas moich studiów studenci przede wszystkim rywalizowali ze sobą. I niekoniecznie miało to związek z sytuacją na samej uczelni. Ja zawsze wiedziałem, czym interesują się inni studenci i to mobilizowało mnie do większego jeszcze wysiłku. Wszyscy byliśmy rywalami. Dzięki temu przykładowo, skłoniłem się do przeczytania Dostojewskiego w oryginalne, gdy byłem na trzecim roku studiów. Dzisiejsi studenci głównie przyjaźnią się z kolegami. To dobrze, ale czasami, moim zdaniem, powinni być też egoistami. Rywalizacja sprawia, że ujawniają się i rozkwitają talenty.

- *Jakie są pana najbliższe plany wobec uniwersytetu?*

- Mam nadzieję, że studenci będą mogli uczyć się języka angielskiego i chińskiego poza swoją specjalizacją. Moim zdaniem język chiński jest coraz ważniejszy we współczesnym świecie, więc pragnę, aby nasi absolwenci posiadli znajomość tych dwóch bardzo ważnych języków, przynajmniej w stopniu komunikacyjnym. Gdy myślicie o Azji, język chiński jest niezbędny, i choć uczycie się języków europejskich, musicie pamiętać, że znaczenie chińskiego będzie stale rosło.

- *Jakie są Pana dotychczasowe największe sukcesy jako Rektora?*

- Jeszcze nie osiągnąłem sukcesów. Moim celem jest renowacja uniwersytetu, ale do tego potrzebne jest zaangażowanie wszystkich pracowników. Ważne jest, co sami pracownicy myślą o przyszłości uniwersytetu.

- *Czy trudno jest tłumaczyć literaturę rosyjską na japoński?*

- Tak, istnieje problem językowy. Rozumiem kontekst kulturalny, ale trudno mi przetłumaczyć to na japoński. To zupełnie inne niż proste tłumaczenie na zajęciach. Czasami nie powinno się wszystkiego tłumaczyć dosłownie, żeby japoń-

scy czytelnicy zrozumieli. Na szczęście moje tłumaczenia cieszą się dużym powodzeniem. Być może wynika to z tego, że nasze społeczeństwo jest pogrążone w melancholii i ludzie szukają pomocy i rady u Dostojewskiego. W tłumaczeniu bardzo pomagają moje doświadczenia kulturoznawcze. Ważne jest, aby czytelnicy w pełni zrozumieli sens powieści i doczytali ją do końca.

- *Jak długo pracował pan nad tłumaczeniem „Braci Karamazow”?*

- Dwa lata. Nad moim ostatnim tłumaczeniem „Zbrodni i kary” też prawie dwa lata.

- *A z którego swojego przekładu jest pan najbardziej dumny?*

- „Котлован” Andrieja Płatanowa. Ta książka jest bardzo awangardowa i chyba najtrudniejsza do przekładu z całej rosyjskiej literatury

20 wieku. Wcześniej nikt nie tłumaczył jej na japoński. Zresztą

sami Rosjanie bardzo zdziwili się, że udało mi się przełożyć takie trudne i skomplikowane teksty. Starłem się, aby brzmiały one jak najbardziej naturalnie po japońsku.

- *Jaką rosyjską powieść poleciłby Pan do przeczytania studentom polonistyki?*

- Polecam szczególnie „Zbrodni i karę”. Z tej książki można się dowiedzieć, jak polscy inteligenści, tacy jak Wajda, przeciwstawiali się Rosji, aby utrzymać własną tożsamość. 9 lipca moje tłumaczenie tej powieści będzie już w księgarniach i bardzo chciałbym, abyście właśnie wy, studenci polonistyki przeczytali tę książkę. To będzie cenne życiowe doświadczenie.

-*Jestem bardzo mile zaskoczona i oczarowana tym, że Pan Rektor tyle wie o polskiej literaturze. Dzięki Panu zainteresowałam się Dostojewskim i chciałabym przeczytać jego książki. Serdecznie dziękuję za wywiad.*

Życiorys Pana Rektora

Rektor Ikuo Kameyama urodził się w prefekturze Tochigi w 1949 r. Ukończył rusycystkę na Tokijskim Uniwersytecie Studiów Międzynarodowych (TUFS). Wykładał na Uniwersytecie Tenri i Uniwersytecie Doshisha a od 1990 pracuje na TUFS. W latach 90. zajmował się lektorem języka rosyjskiego w programie edukacyjnym. Od 2007 zajmuje się rektorem TUFS (do 2011 r.). W 2006 roku wydał nowe tłumaczenie „Braci Karamazow” i książki zostały bestsellerem. W lipcu będzie publikowane nowe tłumaczenie „Zbrodni i kary”. W listopadzie 2008 roku dostał nagrodę „medal Puszkina”, który przyznano obcokrajowców wnoszących wkład rozpowszechnienia rosyjskiego języka i kultury.

カラマーゾフの兄弟』『罪と罰』などのロシア文学の翻訳で脚光を浴びている、本学学長、亀山郁夫教授にスラヴ文化や大学改革についてお話を伺った。

**Wywiad przeprowadziła i opracowała:
Erika Kawai**

SATOKO BANDO

WYBITNA SPORTSMENKA

ABSOLWENTKA POLONISTYKI NA TUFS

(Wywiad udzielony specjalnie dla gazetki „Cześć”)

Rozmowa z Satoko Bando

Jest pewna absolwentka polonistyki, która działa nie w Łodzi ale w łodzi. Nazywa się Satoko Bando. W 2008 ukończyła polonistykę na TUFS, równocześnie uprawiając wioślarstwo. Potem zaczęła też pracować w Chubu Electric Power.

Pani Satoko przypadkowo zetknęła się z wioślarstwem i została oczarowana. Codziennie rano i wieczorem w Todzie

kami lub studentami z innych krajów. Z nimi rozmawialiśmy serdecznie i było to cenne, wspaniałe doświadczenie. Nawet teraz kontaktuję się z nimi. Są dla mnie skarbem.” Tak wspomina studia w Poznaniu.

Pracę dyplomową napisała o politycznych wydarzeniach w Polsce w marcu 1968. W związku z tym przeczytała dużo książek po polsku. Dzięki temu zdobyła głębszą wiedzę o polskiej historii.

W tym roku po raz pierwszy została wybrana do reprezentacji Japonii i będzie brać udział w mistrzostwach świata. Jej wielkim marzeniem, od momentu, gdy zaczęła trenować, było dostać się do reprezentacji Japonii i startować na świecie. Po 7 latach startów może stawiać pierwsze kroki w reprezentacji. Obiecuje, że „startując” na świecie, będzie starać się wiosłować jak najszybciej, także mieć z tego przyjemność.

ćwiczyła. Nie miała dużo czasu po treningach, trudno więc jej było ćwiczyć i uczyć się polskiego. Szczególnie ciężko, ponad ludzkie siły, pracowała od zimy trzeciego roku do połowy czwartego roku studiów. Chciała być najlepsza w Japonii. Udało się to w lecie 2008, kiedy w kategorii jedynek wygrała zawody z reprezentacją Japonii i była na pierwszym miejscu. Nie może zapomnieć, jak trener ucieszył się z tego.

„Gdy byłem na czwartym roku studiowałem na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W czasie studiów w Polsce przyjaźniłam się z Pola-

Na koniec, Pani Satoko zwróciła się wprost do studentów polonistyki: „Podczas studiów możecie spędzać jak najwięcej czasu, ucząc się tego, co lubi-

cie. Po rozpoczęciu pracy będziecie trochę żałować, jak ja, że taka szczęśliwa chwila już przeminęła. Mam nadzieję, że pilnie się uczycie i zostaniecie specjalistami języka polskiego i będziecie mogli powiedzieć po studiach z dumą: „na uniwersytecie TUFS studiowaliśmy polonistykę”. Trzymam za Was kciuki!”

ポーランド語科の卒業生、坂東慧子（さとこ）さんは、大学入学後に始めたボートで、ついに日本代表にまで選ばれた。今回はボートの魅力や、ポズナン留学時代についてお話しして下さった。

Przygotowała Erika Kawai

Regaty Wioślarskie Toda 2009

Polonistyko — Naprzód! Do boju!

27 maja odbyły się zawody wioślarskie w Todzie (prefektura Saitama). Jest to konkurencja, w której walczą studenci pierwszego roku ze wszystkich 26 wydziałów, kilku studentów wyższych lat, a czasami nawet nauczyciele. Są 3 kategorie – męska, żeńska i mieszana. Każda osada składa się z 5 osób. Student na pierwszym roku polonistyki Ryohei Asa opowiedział o zawodach: „Tym razem z polonistyki uczestniczyły 3 osady (męska, żeńska i mieszana). Grupa męska była na ostatnim miejscu w eliminacjach. Złamałem rękę i nie mogłem uczestniczyć, więc mój kolega bez treningu zastąpił mnie. W związku z tym nie mogli dobrze współpracować.

Osada żeńska dobrze popłynęła w eliminacjach. W półfinale wszyscy gorąco im kibicowali, krzyczeli biegnąc za łódkami wzdłuż brzegu rzeki, ale niestety dziewczyny przyплыły na czwartym miejscu. W grupie mieszanej studenci ubrali się w żeńskie kostiumy, więc śmiesznie to wyglądało. Niestety żadnej grupie nie udało się wygrać, ale i tak było to wspaniałe wy-

darzenie z nowymi kolegami.” Studenci z każdego wydziału zrobili oryginalne kostiumy, a potem wybrano najlepszy kostium.

Tego roku poloniści nosili podkoszulek z herbem Polski, białym orłem i napisem „Jeszcze Polska nie zginęła”.

Rok temu poloniści byli ubrani w oryginalne polskie stroje i dostali nagrodę.

W 2007 roku mieli na sobie podkoszulek z wizerunkiem Tadeusza Kościuszki, a w 2006 podkoszulek z Fryderykiem Szopenem.

5月27日、ボート大会が開かれた。ポーランド語科からは男子、女子、混合の3チームが出場した。ユニフォームにも各チーム凝っており、今年のポーランド語科は、ポーランドの国章の白鷲と、国歌の「ポーランドいまだ滅びず」がデザインされたTシャツを製作した。

Erika Kawai

TRADYCJE, ZWYCZAJE, OBRZĘDY POLSKIE I JAPONSKIE

Sobótka

Sobótka jest świętem słowiańskim, związanym z letnim przesileniem słońca, obchodzonym w najkrótszą noc roku, z 21 na 22 czerwca. To święto ma kilka nazw, na przykład: Noc kupały, Kupałnocka, Noc Świętojańska, Sobótka i tak dalej. W tym dniu ludzie chwalą ogień i wodę. One są bardzo ważne dla ludzi. Uczestnicy tańczą wokół

ognia, wróżą, jedzą potrawy zaprawiane ziołami. Wierzą, że dzięki temu będą szczęśliwi i bogaci.

Wróżby sobótkowe są bardzo znane. Przewidują przyszłą miłość. Młode dziewczyny niosą do rzeki wianki z kwiatów i

magicznych ziół. Poniżej chłopcy, czy to w tajemnym porozumieniu z dziewczętami, czy też licząc po prostu na łut szczęścia, próbują wyłapać wianki. Jeśli złapią wianki, dziewczyna, która je zrobiła, będzie szczęśliwa. W tę noc dziewczyny wróżą sobie, gdyż wiele z nich martwi się o swoją przyszłość!

Innym ważnym elementem w Sobótce jest kwiat paproci.

Ludzie w tę noc chodzą po lasach i szukają kwiatów paproci, jeśli je znajdą staną się bogaci, silni i mądrzy. Znalazienie kwiatu paproci jest bardzo trudne, ale mimo to wszyscy próbują, licząc, że staną się bogaci i szczęśliwi. W Japonii, nie mamy podob-

nego święta. Myślę, że prawie wszyscy Japończycy nie znają go. W Japonii mamy za to inne interesujące tradycje.

は6月21日または22日のスラブの祝日である。この祝日はいくつかの呼び名がある。この日、人々は生活のために重要な火と水を称える。この祝日の祭りの参加者は火の周りで踊り、占いをし、ハーブで味付けされた料理を食べる。この行事に参加すると裕福になると言われている。

Sobótkaでは主に恋愛に関する事が占われる。若い女性は自分で編んだ花輪を川に流し、男性たちはそれを取りに川に入っていく。もしその花輪が無事男性に拾われたら、その花輪を作った女性は幸せになると言われている。

Sobótkaでは「しだの花」も重要な要素の一つである。この夜森に入りしだの花を見つけたものは富や幸福、権力を手に入れると言われる。ただし、しだの花を見つけることはとても難しい。

日本にはこのような祝日が存在しないため、多くの日本人はSobótkaのことを知らないだろう。

Yuki Deguchi

Japoński ślub

Historia ślubu japońskiego

Japoński ślub jest nazywany „ślubem przed Bogiem”. Historia japońskiego religijnego ślubu zaczęła się w okresie Taisho. W Japonii od dawna mężczyźni mogli zenić się z kilkoma kobietami. Ten system był krytykowany przez Europę Zachodnią. Ludzie w Japonii zmienili to. Mężczyzna zaczął zenić się tylko z jedną kobietą i wtedy nazywano to świętym ślubem. Jest to współczesny japoński ślub - „przed Bogiem”.

„Ślub przed Bogiem”

Ślub taki odbywa w świątyni i udziela go kapłan - Kannushi. Tylko obie rodziny i krewni mogą uczestniczyć w ślubie. Obie rodziny siadają naprzeciw siebie, gdyż w Japonii ludzie myślą, że obie rodziny łączą się przez ślub.

„Ślub przed Bogiem” składa się z kilku ceremonii:

„seishi” (przysięga), „tamagushi” (gałąź świętego drzewa - jedna z ofiar dla Boga) i „sanken-no-gi” (ceremonia składania trzech ofiar).

Program ślubu

-wejście (jako pierwsi rodzice, potem rodzeństwo, krewni, państwo młodzi i Kannushi)
-wszyscy stają i kłaniają się
-gratulacje od Kannushi

-sanken-no-gi (państwo młodzi i krewni)

piją sake od Boga. Dzięki temu sake mogą przyjmować siłę Boga.)

-seishi (państwo młodzi kłaniają się i pan młody odczytuje słowa przysięgi)

-tamagushi-houten (państwo młodzi ofiarują „tamagushi” i kłaniają się)

Stroje ślubne

Pan młody ubiera się w „haori” i „hakama”. „Haori” to japoński krótki płaszcz, a „hakama” to długa spódnica plisowana ubierana nad kimono.

„Haori” i „hakama” mają kolory czarne, a inne dodatki są białe.

Panna młoda ubiera się w „shiro-muku”. „Shiro” to kolor biały po japońsku. Ona ubiera się w biały płaszcz i na głowie nosi białą czapkę. Jej strój i dodatki są jednolicie białe. Stroje ślubne są oryginalne, japońskie i bardzo wspaniałe.

日本の結婚式は神前式と呼ばれます。日本では昔から一夫多妻制がとられていましたが、大正時代以降それが禁じられ、神聖な神前式が行われるようになりました。神前式は神社で神主によって行われ、親族のみ参列することができます。日本では結婚によって家族が結ばれるとされているため、両家の親族は向かい合って座ります。この式には、誓詞や玉ぐし、三献の儀など、さまざまな儀式が含まれています。新郎は黒を基調とした羽織はかまを着、新婦は全身白色の白無垢を着ます。

Mai Takada

Festiwal Sanza Matsuri

Sanza Matsuri (albo Festiwal Sanza) jest jednym z trzech wielkich festiwali Shinto w Tokio. Podobnie, jak wiele innych japońskich festiwali, jest świętem religijnym. Shinto jest religią Japonii. Sanza Matsuri oznacza festiwal trzech Bogów. Każdego roku odbywa się on w trzeci weekend

maja w świątyni Senso. Bardzo dużo ludzi odwiedza go. W ciągu trzech dni przyciąga około 2 milionów mieszkańców i turystów. W festiwalu czczeni są dwaj bracia: Hinokuma Hamanari i Hinokuma Takenari, a także Hajino Nakatomo, trzech mężczyzn, którzy założyli tę świątynię około 1400 lat temu. Legenda jest następująca. Dwaj bracia rybacy Hinokuma Hamanari i Hinokuma Ta-

Osho-gatsu

W Japonii okres od 1 do 3 stycznia nazywa się „Osho-gatsu”. Dużo ludzi spokojnie spędza wtedy czas z rodziną w domu. Jednak ludzie muszą robić dużo rzeczy. Najpierw w końcu grudnia przygotowujemy na „Osho-gatsu”, na przykład Omochi— ciastko z ryżu. Sprzątamy też cały dom, nawet kąty, które zwykle nie sprzątamy. 31 grudnia wieczorem oglądamy telewizję i czekamy na 1 stycznia — „Gan-tan” albo „Gan-jitsu”.

1 stycznia ludzie jadą z rodziną do świątyni i życzą sobie szczęścia w Nowym Roku— „Hatsumoude”. W „Osho-gatsu” zapraszamy rodzinę do naszego domu albo jedziemy do krewnych i wszyscy razem jemy specjalne potrawy— „Osechi”. „Osechi”

kenari znaleźli statuę Buddy. Wyłowili ją z rzeki Sumida 17 maja, 628 roku. Potem założyli świątynię i czcili statuę Buddy. Podczas Festiwalu jest wielka parada. Ludzie noszą posąg Mikoshi i chodzą wokół świątyni. Mikoshi oznacza „lektyka bogów”. Ludzie wierzą, że bóg jedzie lektyką. Ludzie grają na tradycyjnych japońskich instrumentach muzycznych, tańczą

śpiewają. Można ich usłyszeć w całej dzielnicy.

三社祭は東京の三大祭の一つで、神道のお祭りです。毎年5月の第2週の週末に、東京都台東区の神社で開催されます。毎年3日間で観光客や地元住民などを含め、2万人以上の人が訪れます。多くの日本の祭りと同じく、三社祭は休日(金・土・日)に行われます。このお祭りで祭られているのは、およそ1400年前にこの神社を建てた、2人の兄弟と神主です。その伝説は以下のとおりです。2人の漁師の兄弟が西暦628年の5月17日に隅田川に流れている観音像を発見し、この像を川から拾い上げ、お堂を建てて祀りました。このお祭りで有名なのは、神輿のパレードです。このパレードでは、人々は神輿を担ぎ、神社の周りを練り歩きます。神輿は、神の車という意味で、人々はその中に神様が乗っていると信じています。人々はパレードの最中、笛や太鼓を鳴らし、踊り、歌います。週末この付近はとても賑やかな雰囲気になります。

Naoko Omata

日本には1月1日から3日くらいまでの期間をお正月と言う。多くの人が家族と家で過ごす。しかし、人々には多くの事をしなければいけない。まず、12月末に“お正月”に向けて準備をする。例えばお餅(お米からできたケーキ)である。家中をすみずみまで掃除して、12月31日の夜はテレビを見て1月1日—“元旦”あるいは“元日”を待つ。

1月1日には神社へ行き、新年の抱負を願う—“初詣”。お正月には親戚を自分の家によんだりまたは自分たちが親戚の家によばれたりして、みんな一緒に特別な料理を食べる—“おせち”。“おせち”とは日本の伝統的な料理である。

昔は“風揚げ”や“羽根つき”などで遊んでいた。今日ではあまり遊ばなくなった。

日本のお正月は多くの人々が家族と過ごし、良い年になるようにと願うのである。

Sachie Baba

jest japońskim tradycyjnym jedzeniem.

Dawno temu, ludzie bawili się w „Takoage” (czyli latawiec, najstarszy znany przyrząd latający cięższy od powietrza) albo „Hane-tsuki” (jak Badminton, uderzamy lotki rakieta z drewna. Dzisiaj zabawa ta nie jest już tak popularna.)

W Osho-gatsu w Japonii dużo ludzi spędza czas z rodziną i życzy sobie szczęśliwego nowego roku.

Wspomnienia z Lublina

SPOTKAJMY SIĘ KOŁO PTAKA!

Część druga:

JAK WYGLĄDA ŻYCIE W AKADEMiku?

Dziś opowiadam o życiu w akademiku. Od października do początku lutego mieszałam tam z 3 dziewczynami prawie 4 miesiące, potem przeprowadziłam się z różnych powodów. Napiszę dlatego kilka ciekawostek, co mnie zaskoczyło w życiu „poczekajki” (akademika). Od KUL-u autobus 10 i 26 oraz tramwaj 150 i 151 jeżdżą do akademika. Tramwaj jeździ najszybciej 10 - 15 min.; z autobusami bywa różnie, dziesiątka 20 min., dwudziestka szóstka 30 min. Najbliższy przystanek od akademika jest obok niebieskiego szpitala na al. KRAŚNICKIEJ.

W tej okolicy jest 5 akademików KUL-u – akademik dla dziewczyn, chłopaków, siostr zakonnych, braci i nauczycieli. Nasz akademik dla dziewczyn jest najwyższym budynkiem, tam mieszka około 800 studentek! O, ale nie tylko, jeszcze kilkanaście siostr i nawet 2 braci. W podziemiach budynku jest kaplica i oni codziennie opiekują się nią, dlatego tu mieszkają. Brzmi trochę dziwnie... przynajmniej ja tak to czuję.

Od pierwszego do dziewiątego piętra są pokoje 4 albo 6 osobowe. W każdym pokoju są dwie sypialnie, łazienka, toaleta i miejsce, gdzie można siedzieć i jeść. Kuchnie są dwie na każdym piętrze. Tam z dziewczynami gotowały

śmy obiad, razem jadłyśmy, gadałyśmy. Na urodziny, imieniny czy święta często imprezowałyśmy. Na zakończenie zawsze dziewczyny tańczą, było pięknie.

Na parterze jest okienko, gdzie zawsze siedzi siostra zakonna, poczekalnia, sala telewizyjna, sala muzyczna i pokoje gościnne. Kiedy wychodzimy z akademika w okienku musimy oddawać klucz siostrze, a z powrotem prosimy ich o klucz. Dla mnie zawsze ciekawe było, że jeżeli chłopcy chcą wejść do akademika, oni muszą zostawiać legitymację w okienku. Siostra pyta „dokąd?”, oni podają numer pokoju i wtedy siostra wkłada legitymację do pudełka, które podzielone jest według numerów pokoi. Do dwudziestej drugiej chłopcy koniecz-

nie muszą wyjść z akademika, jak dalej zostają, siostra dzwoni do pokoju. Czyli wyobrażałam sobie, że w okienku byłoby pełno ploteczek – którzy są parą, którzy już nie, któremu podoba się tamta dziewczyna. Ale ja nie jestem pewna, czy tak w ogóle siostry interesują się takimi plotkami, a może jednak...?! Również interesował mnie ten fakt, że w okienku możemy pożyczyć odkurzacza, ale tam są tylko 3 dla 800 studentek! Dobrze zrozumiałam, że Polki tak bardzo kochają sprzątanie. Na dodatek chciałabym przedstawić moją fajną przyjaciółkę w akademiku. Przyjaźniłam się z jedną siostrą zakonną, którą poznałyśmy, kiedy ja i Miwa – razem uczyłyśmy się przez rok w Lublinie – przyjechałyśmy do akademika we wrześniu.

Ona była naszą pierwszą koleżanką w akademiku i przypadkiem moją sąsiadką, mieszała obok mnie. Zawsze byłam szczęśliwa, kiedy wracałam do akademika i spotykałam się z nią w okienku.

Półtora roku temu, kiedy zdecydowałam się chodzić do szkoły na katolickim uniwersytecie, spodziewałam się tego, że tam będę spotykała dużo katolików, a rzeczywistość religijna w Polsce zdziwiła mnie bardziej niż sobie wyobrażałam. Większość moich koleżanek oraz współlokaterek była wierząca, modliły się codziennie rano w pokoju (gdzie na ścianie wisiał kalendarz Jana Pawła II), a po południu w kościele, a w nocy w kaplicy. Wiem, że poza akademikiem nie wszyscy w Polsce są tak nabożni jak dziewczyny, mimo to wydało mi się, że świat religijny w Polsce był kosmosem. Jednocześnie zazdrościłam dziewczynom, że one mają wspólny punkt widzenia i wspólne źródło siły do życia. Dla mnie przygoda z religiami w Polsce to jest gigantyczny, wieczny temat. Bardzo lubię koleżanki z akademika, bo one są urocze i cieszą się życiem.

ルブリン留学回想記No.2 — 大学寮での生活について。

大学(KUL)から寮への行き方。女子寮には800人の学生と数十人のシスターと、2人の修道士が住んでいる。部屋は4人または6人用、各階にキッチンが2ヶ所ずつ。女子寮の受付にはシスターが常駐、男子は入るとき必ず学生証を提出する。学生800人に対して掃除機は3つ。あるシスターがすごくよくしてくれたこと。寮生活ではじめてふれた、ポーランドのカトリック教徒の信仰のあり方。そして、KULのすてきな女子大生たち！

Yui Hisabori

„Palce lizać” — czyli wielkie gotowanie

KUCHNIA JAPOŃSKA

Czy znacie T.K.G.?

T.K.G. znaczy Tamago Kake Gohan. To jest potrawa ryżowa z jajkiem surowym i z sosem sojowym. W Japonii wszyscy znają tę potrawę. Jest łatwa i szybka w robieniu, dlatego zwykle jemy ją na śniadanie. Nie mamy dużo czasu, aby robić śniadanie rano. Ta potrawa jest niedroga, ale dopiero od niedawna stała się popularna. Napiszę teraz, w jaki sposób można ją zrobić. W miseczce ryżowej proszę wymieszać go-

racę ryż i surowe jajko z sosem sojowym. To wszystko! To jest Tamago Kake Gohan.

To naprawdę bardzo prosty przepis! Jest bardzo ważne, aby używać świeżego jajka do tej potrawy. Wszyscy, od dzieci po star-

ców, mogą zrobić T.K.G. szybko i bez błędów. Również ta potrawa ma dużo rodzajów, na przykład z Nato, sosem miso albo czosnkiem dętym itd. To co lubimy można wymieszać z jajkiem.

Ostatnio sprzedawana jest też książka i płyta kompaktowa, jak przyrządzać T.K.G., a także sos sojowy oraz pałeczki tylko dla tej potrawy. Możemy jeść ją nie tylko w domu, ale także w restauracji T.K.G. Spróbujcie przynajmniej raz Tamago Kake Gohan, która jest najszybszą japońską potrawą.

Rie Urushidate

KUCHNIA POLSKA

Czy znacie polskie potrawy?

W Polsce jest dużo potraw. Są bardzo smaczne i znane. Przedstawię tylko kilka polskich potraw.

Pierogi — są jak „Gyo-za” w Japonii, ale mają trochę grubszą skórę i do środka kładziemy różne rzeczy. Na przykład, ziemniaki, ser, tuńczyk, kapustę, cebulę, mięso, grzyby i tak dalej. Są gotowane albo pieczone. Jemy je z sosem pomidorowym, pikantnym, kwaśnym — rodzajów sosu jest dużo. Są też słodkie. W środku są sery albo owoce i jemy je z sosem owocowym.

Bigos - to jest potrawa z kapusty, mięsa, cebuli i grzybów. Bigos powinien być dobrze ugotowany, robimy go nawet przez 2 albo 3 dni. Mówi się, że bigos to smak mamy, bo bigos w każdym domu ma swój oryginalny smak.

Zupa - w Polsce jest bardzo znana. Jest dużo jej rodzajów: barszcz (biały, czerwony), rosół, zupa grzybowa, pomidorowa, żurek i flaki.

Desery są chyba najważniejsze dla kobiety. W Polsce są takie desery, jak „makowiec” - ciasto z makiem, „sernik” - ciasto z sera, „szarlotka” - ciasto z jabłkami, „pierniki” - ciasto z cynamonem.

Bardzo polecam kuchnię polską! Smacznego!

馬場紗智恵

ポーランドには多くの料理があり、とてもおいしくて有名である。その中でもほんの少しだけ紹介しようと思う。

“ピエロギ”は日本の餃子のようなものだが、皮がちょっと厚い。中にはいろいろなものを入れる。たとえ

ば、じゃがいもやチーズ、ツナ、キャベツ、たまねぎ、肉、きのこなどである。ゆでたものとオーブンで焼いたものがあり、トマトソースやピリ辛ソース、サワーソース（ソースの種類はかなり豊富である。）をかけて食べる。甘いピエロギもあり、チーズやフルーツが入っており、フルーツソースをかけて食べるのだ。

“ビゴス”はキャベツや肉、たまねぎ、きのこが入った煮込み料理である。2日から3日もよく煮る。「ビゴスはおふくろの味」と言われるが、それは家庭によって味が違うからである。

ポーランドにはよく知られる“スープ”が多くある—バルシュチュ（白と赤）に、ロスウ、きのこスープ、トマトスープ、ジューレック、フラキなど。

もちろんデザートもある。おそらく女性にとって1番重要なのは。けしの実ケーキ“マコビエツ”やチーズケーキ“セルニック”、アップルパイ“シャルロトカ”、シナモン焼き菓子“ピエルニック”などなど。

このようにポーランド料理はかなりおすすめである。召し上がれ！

Sachie Baba

Kawiarnia Mushin'an

Mushin'an jest w Kamakurze. Na przyjazd do tej kawiarni potrzeba dziesięciu sekund od stacji Wadazuka linii Enoshima. To zaskakujące, że musimy przejść przez tor kolejowy, żeby dojść do Mushin'an. Kawiarnia znajduje się jednak przed samą stacją i nie ma innego dojścia.

W maju, w weekendy lokal bywa najbardziej zatłoczony w roku. W tym czasie, to jest normalne, że ludzie czekają na potrawy ponad 30 minut. Stoją w długiej kolejce, żeby zjeść japońskie desery i cieszyć się specyficzną atmosferą, przypominającą dom babci.

Kawiarnia mieści się w starym domu. Została zbudowana ponad 80 lat temu! W niej są „iroli”, „tatami” i dużo mebli, które w przeszłości były używane w Japonii. Iroli to japoń-

skie tradycyjne palenisko, a tatami - tradycyjna mata japońska, która pokrywa podłogi. Oczywiście musimy zdjąć buty, aby wejść do kawiarni. Na dodatek możemy zobaczyć bardzo ładny i tradycyjny ogród i pociągi linii Enoshima przez okno. W czerwcu hortensje ładnie kwitną w ogrodzie.

Ta kawiarnia jest słynna nie tylko z wyjątkowej lokalizacji ale też z „mamekan”. Mamekan to japoński deser, który jest popularny od 100 lat albo i dłużej. On składa się z małych kostek galaretki agaru. Małe kostki galaretek są w miseczce z zagotowanymi ziarnkami grochu. Zwykle on jest podawany z małym dzbankiem, w którym jest „mistu” - czarny i słodki syrop. Przed jedzeniem ludzie leją ten syrop na galaretki.

Jestem pewna, że będziecie dobrze się bawić, jedząc smaczne desery i podziwiając miłą atmosferę lokalu, gdy pojedziecie do Mushin'an. Proszę przejść przez tor kolejowy. Chyba tylko tutaj można tego doświadczyć.

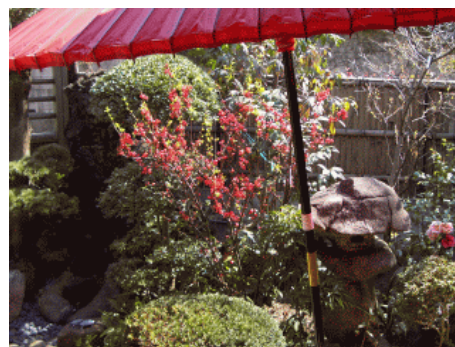
**adres: Yuigahama 3-2-13
Kamakura-shi Kanagawa-ken**

tel:0467-23-0850

URL: <http://www.k5.dion.ne.jp/~mushinan/shoukai.htm>

甘味処「無心庵」は江ノ電の和田塚駅の真ん前という変わった立地で有名である。驚くことに、店に入るためには、線路を渡らなければならない。というのも踏切がないからだ。トップシーズン（5月頃）の休日は、30分以上待つことも…。この店は築80年以上の民家ということで風情があり、窓から見える庭やす

ぐ近くを通る江ノ電も楽しむことができる。無心庵は豆かんの店としても有名である。線路を堂々と渡れるのはキットここだけなので、足を運んでみるのもいいだろう。

Sae Takeuchi

ZAPRASZAMY DO KINA

消されたヘッドライン

© 2008 Universal Studios. All Rights Reserved.

„State of Play” („Stan gry”) film Kevina Macdonalda

Nie ma pewnej prawdy zawsze. Gdy obejrzyście ten film, musicie się zgodzić z tą myślą. Ten film, zaprezentowany publiczności dwudziestego drugiego maja, jest fikcyjną opowieścią o walce między redakcją gazety a pewną dużą firmą w Ameryce. Przyczyna tej walki to dwa morderstwa. Jako pierwszy został zabity muryński chłopak. Druga ofiara to, kobieta, która była asystentką kongresmena, umarła na peronie metra. Pewien dziennikarz sprawdził te wydarzenia i znalazł ukrytą prawdę — związek z pewną firmą. W tym filmie jest dużo atrakcyj-

nych scen.

Kevin Macdonald, który był reżyserem tego filmu, realizował pełne napięcia filmy dokumentalne.

Gdy będziecie oglądać ten film, uważajcie na każdą scenę, bo akcja filmu toczy się szybko, a bohater jest bardzo zajęтым dziennikarzem.

真実はいつもひとつとは限らない。

この映画を見れば、そう思わざるを得ないだろう。

5月22日に公開されるこの映画は、アメリカを舞台にある新聞社と巨大な口業との闘争を描いた物語である。

きっかけは2つの件だ。ひとつめは黒人の 年が殺された 件。

ふたつめの 件では連邦議会議員の助手をしていた口性が、地下鉄のホームで亡くなった。

この 件を調べていたある 記者は、隠された真実—ある口業の存在に気づき始める。

この映画には多くの魅力的なシーンがでてくる。監督のケヴィン・マクドナルド氏は、口迫したドキュメント映画を口意としているのだ。この映画を見るときには、すべてのシーンから目を離してはいけない。忙しい新聞口者が主人公であるせいで、あっという間に物語が進んでしまうだろう。

Mana Yamazaki

Nowy japoński film „OKURIBITO”.

Japoński film OKURIBITO jest zdobywcą Oscara w kategorii najlepszy film nieanglojęzyczny w 2008 roku. DAIGO OBAYASHI był zawodo-

wym muzykiem i grał na wiolonczeli.

Gdy stracił pracę muzyka, znalazł inną jako NOUKANSHI. NOUKANSHI to człowiek, który wkłada zmarłych do karawanu, a wcześniej kąpie ich i ubiera przed pogrzebem. Bohater w ten sposób zaczął zarabiać pieniądze. Był dumny ze swej pracy. Jednak żona i przyjaciele odeszli od niego, gdyż oni uważali jego pracę za okropną. OKURI BITO to bardzo dobry film który uczy nas myśleć o śmierci.

日本映画「おくりびと」は第81回アカデミー賞外国語映画賞を受賞した。

主人公のダイゴはプロのチェロ演奏者だったがある日突然解雇される。

彼は偶然納棺師としての仕事を得る。

彼は金を得るために納棺師として働くことを決意する。

しかし彼の妻や友人は、彼の仕事を受け入れられず離れていった。

ダイゴは死と向き合う中で納棺師の仕事に誇りを見出してゆく・・・

死と生について考えさせられるとてもいい映画である。

納棺師：死者を風呂にいれたり、化粧をしたり服を着せて、棺の中にいれる仕事をする人のこと。

Sawa Onishi

JAPOŃSKIE FILMY ANIMOWANE

„Ponyo na klifie”

„Ponyo na klifie” jest filmem animowanym. Ten film był pokazywany w Japonii w roku 2008. Reżyserem filmu jest Hazao Miyazaki. On jest najslawniejszym reżyserem filmów anime nie tylko w Japonii, ale także na świecie. Jednym z najbardziej popularnych jego dzieł jest „Spirited Away w krainie bogów”. Ten film otrzymał Nagrodę Oscara w kategorii najlepszy film animowany. Oprócz niego popularne są „Ruchomy Zamek Hauru” albo „Księżniczka Mononoke”.

„Ponyo na klifie” otrzymał dużo nagród. Na przykład, nagrodę Ja-

„Mangi”

Mangi są nie tylko obrazami, gdyż zawierają w sobie bardzo konkretne historie i stosują specyficzne techniki rysowania. Teraz chciałbym zaprezentować japońskie mangi. Początek mangów to japońskie obrazy, czyli Emakimono. Emakimono zmieniło się w formę obecną, Mangi. Teraz Mangi są bardzo popularne nie tylko w Azji, ale na całym świecie. Na przykład, Dragon Ball, który był drukowany w japońskim tygodniku „JAMP” od 1984 do 1995 roku, został sprzedany w stu milionach egzemplarzy na całym świecie. Dzięki tej popularności, Dragon Ball został uznany filmem Hollywoodu

pońskiej Akademii Filmowej w kategorii najlepszy film animowany. Oglądało go ponad 12,000,000 osób.

Bohaterami filmu są mała syrenka i chłopak. Ona ma na imię Ponyo. Chciała być człowiekiem. Chłopak ma na imię Sousuke i ma 5 lat. Jego dom znajduje się na klifie i ojciec jest rybakiem. Sousuke interesuje się zawodem ojca. Pewnego dnia on znalazł Ponyo nad morzem. Ona pokochała go, więc chciała zostać człowiekiem. Pewnego dnia była burza i Ponyo przyszła do Sousuke wraz z wielką falą... Film oparty został na powieści „Mała Syrenka”. Reżyser Miyazaki powiedział, że głównym tematem filmu jest to, że: „Nie zapomina się słów, opowiedzianych w czasie dzieciństwa”.

Każda scena tego filmu była malowana ręcznie i nie używano komputerów. W tym filmie jest dużo scen nad morzem. One są bardzo piękne.

Główna piosenka, która ma taką samą nazwę jak film, jest też po-

popularna. Śpiewa ją mała dziewczynka, która nazywa się Nozomi Ohashi. Miyazaki powiedział, że musi zrobić wesoły, szczęśliwy i śliczny film, jak ta piosenka. Kompozytorem piosenki jest Jou Hisaishi. On jest partnerem Miyazakiego, bo on komponował dużo piosenek do jego filmów.

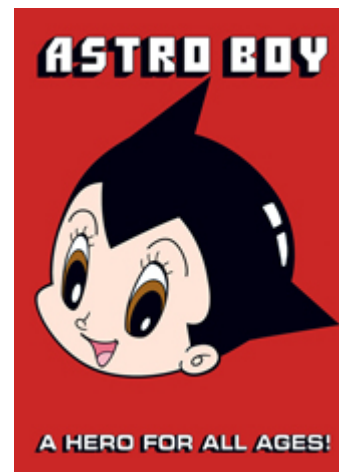
『崖の上のポニョ』は2008年に公開され、1200万人以上の観客を動員した。

久石譲が作曲した主題歌は、大橋のぞみが歌い、とても人気が出た。

Yumie Kawano

tego roku. Z jakiego powodu mangi fascynują ludzi? Są trzy powody. Po pierwsze, Mangi fascynują dzieci, ale także dorosłych. To jest różnica między amerykańskimi komiksami a mangami. Bardziej skomplikowaną treść mają mangi, więc interesują nawet dorosłych.

stopniu cenzuruje mangi i dlatego rysownicy swobodnie tworzą mangi, które są atrakcyjne dla ludzi. Z tych powodów mangi cieszą się dużym poważaniem i fascynują ludzi. Niestety mangi mają jedną wadę - są drogie. Musimy zapłacić 15 zł za tylko jeden egzemplarz. Gdy nie będzie tego problemu, pozycja mangi jeszcze wzrośnie.

(一般的に漫画は、単なる絵ではありません。表現の仕方が違いま

す。絵を用いながら、漫画の作者は、漫画にストーリー性を持たせます。漫画の特徴は必ずストーリーがあるところです。それでは、ここで日本のマンガを紹介したいと思います。日本のマンガの始まりは絵巻物です。それが発展して現在のような形になりました。今ではマンガはアジアだけでなく、全世界で絶大な人気を誇っています。例えば、1984年から1995年にかけて日本の週刊マンガ雑誌『ジャンプ』に連載されたドラゴンボールは全世界で総計一億冊もの売り上げを記録しました。この人気のおかげで今年ドラゴンボールはハリウッドで映画化されました。それでは、どうしてマンガは人々を魅了するのでしょうか？それには3つの理由があります。1つ目は、子供だけでなく、大人もマンガの魅力に引き付けられるということ。このことはアメ

リカのコミックと日本のマンガの異なる点です。より複雑化した内容をもったマンガは大人であっても楽しむことができます。二つ目は、種類が豊富であること。例えば、少年マンガ(少年向けのマンガ)、少女マンガ(少女向けのマンガ)などがあります。たくさんの選択肢があるわけです。3つ目は、政府による検閲があまり厳しくないこと。それゆえに、漫画家たちは自由にマンガを描くことができ、結果として人々を引き付けるのです。これらの理由からマンガは高い評価を得ていて、そして読者を魅了します。しかし、残念なことに一つだけ欠点があります。値段が高いことです。たった一巻買うために15ズウォティも支払わなければなりません。もしもこの問題がなくなれば、マンガの人気は不動のものになるでしょう。)

JUNYA NAGASAWA

Higashino Keigo

Higashino Keigo jest znanym pisarzem w Japonii. On pisze powieści kryminalne. Jego dzieła są bardzo znane, a niektóre nawet prezentowane w telewizji, na przykład „Garileo”, „Byakuyako”, „Ryusei no Kizuna”, „Meitantei no Okite”, czy „Yougisya X no Kenshin. On urodził się 4 lutego 1958 roku w Osace. Jego pierwsza powieść nazywała się „Houkago”. Potem dostał nagrodę literacką cztery razy. On często opisywał bieżące sprawy, na przykład trzęsienie ziemi w Kobe w 1995 roku albo sprawę ataku na tokijskie metro w 1995 roku. Jego książki mają wartką akcję i wciągają czytelników.

東野圭吾

東野圭吾は有名な日本の推理小説家である。彼の作品はテレビでも放映されている。たとえば、「ガリレオ」「百夜行」「流星の絆」「名探偵の掟」「容疑者Xの献身」などである。これらはとても有名である。

東野は1958年の2月4日、大阪で生まれた。彼が初めて書い

た作品は「放課後」である。そして、彼は4度、文学賞を受賞している。彼は時々、作品の中で時事問題を取り扱う。たとえば、1995年の阪神・淡路大震災や、同年の地下鉄サリン事件は「幻夜」という作品で取り上げられている。彼の小説はテンポのよい筋書きになっており、読者を惹きつける。

Nao Akutagawa

„W krainie bogów”

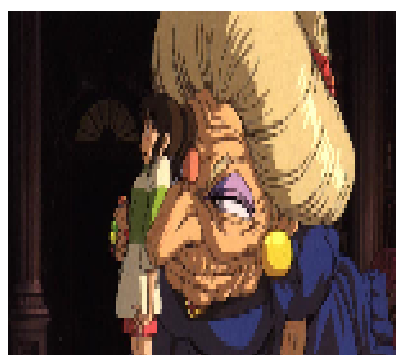
千と千尋の神隠し

Japoński film „W krainie bogów”, nagrodzony prestiżową nagrodą Oscara w kategorii Najlepszy Film Animowany w 2003 r., został wyreżyserowany w 2001 r. przez Hayao Miyazaki (Studio Ghibli), który jest jednym z najsławniejszych reżyserów w Japonii.

Gdzieś na krańcach świata leży mityczne królestwo bogów, do którego wstęp mają tylko nieliczni... Bohaterką tego filmu jest Chihiro, która ma 10 lat. Jest zwykłą dziewczynką. Pewnego dnia w lecie ona i jej rodzice przeprowadzają się do nowego miasta. Na drodze gubią się w lesie, a przypadkiem odkryli dziwną bramę.

nak przygotowane dla bogów i za karę rodzice stają się świniami. Chihiro zostaje sama, spotyka chłopczyka Haku, który

mieszka w tym dziwnym kraju i decyduje się uratować swoich rodziców.

Tym światem rządzi czarownica Yubaba. Ona nie pozwoli ludziom żyć bez pracy. Później udaje się Chihiro znaleźć pracę u tej czarownicy, prowadzącej stary japoński hotel z łaźniami w stylu tradycyjnym. W tym obcym i niebezpiecznym świecie Chihiro stara się uratować swoich rodziców i wrócić razem z nimi do swojego kraju...

Myszę, że ten film pokazuje

Rodzice Chihiro, nie zwracając uwagi na jej ostrzeżenia, decydują się wejść do środka. Chihiro, chociaż nie chce, goni ich. Idąc, po chwili, trafiają do przedziwnego miasta. Nikogo tam nie ma, ale czują miły zapach jedzenia. Rodzice Chihiro znajdują restaurację, nie mogą znaleźć właściciela i zaczynają jeść wystawione potrawy. Te potrawy były jed-

dużo ważnych rzeczy – jak spełnić swoje marzenia, wartość dotrzymywania obietnic, znaczenie rodziny i przyjaciół, problem środowiska naturalnego... Moim zdaniem, reżyser najbardziej chce widzom powiedzieć, że trzeba mieć energię do życia. Mimo trudności, my możemy starać się przekraczać swoje ograniczenia.

Polecam obejrzeć ten film, żeby państwo poznali ten oryginalny świat.

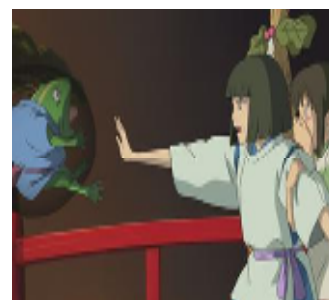
千と千尋の神隠し

スタジオジブリの長編アニメーション映画。監督、宮崎駿。2001年公開。

あらすじ (treść)

10歳の千尋はどこにでもいる普通の女の子。引っ越しで新しい街にやってきたが、その途中両親とともに「不思議の町」に迷い込んでしまう。そこは多くの神々が疲れを癒す温泉町だった。千尋は生き延びるため、また豚にされてしまった両親を救うため、その町で湯屋を取り仕切る魔女、湯婆婆のもとで働くことになる。仲間との出会いを通して懸命に生きていくうちに、彼女の中に眠っていた「生きる力」が次第に呼び醒まされていく...

Akiko Yamada

SPRAWY BIEŻĄCE

Nowy system sprawiedliwości:

Czy możemy dobrze sądzić?

Wprowadzono nowe zasady systemu sprawiedliwości w Japonii. Od 21 maja wprowadzona będzie ława przysięgłych (po japońsku „Saiban-In-Seido”), czyli zwykli Japończycy wezmą udział w procesach i będą orzekać o winie oskarżonych. O zmianach zdecydowano już w r. 2004.

W starym systemie sądowym w Japonii orzekało trzech sędziów zawodowych, a kiedy będzie wprowadzony ten nowy system, oprócz nich sześciu ludzi mianowanych przypadkowo, weźmie udział w procesie karnym i razem zdecydują, czy oskarżeni są winni i orzekną karę. Głos jednego sędziego zawodowego i jednego

zawodowego są równe. Amatorscy sędziowie wezmą udział tylko w procesach karnych. Na stronie internetowej Sądu Najwyższego w Japonii napisano „dzięki temu systemowi Państwo łatwiej zrozumiecie treść procesów i oczekuje się, że będziecie mieć większe zaufanie do systemu sprawiedliwości”.

Jak Sąd Najwyższy w Japonii pisze na swojej stronie internetowej, procesy będą bardziej zrozumiałe i nam bliższe. Jednak to jest przesada, że nowy system sprawiedliwości ma same zalety. Na przykład, jest problem, czy niezawodowi sędziowie mogą dochować tajemnicy i nie mówić o procesach, np. o danych osobowych. Na dodatek oskarżeni mogą się

mścić. Jednak

największy problem jest taki, że

nie znamy dobrze prawa. Czy naprawdę możemy dobrze orzekać?

Już wprowadzono nowy system, ale wydaje się, że jest stosunkowo mało programów, w których są wiadomości o tym problemie. Środki masowego przekazu muszą wyjaśnić nam o ławie przysięgłych i jej problemach.

裁判員制度が今月21日から施行される。この制度では一般市民から選ばれた裁判員が刑事裁判に参加し、有罪無罪の判断から量刑の決定までを行う。だが一方で守秘義務の問題、的確な判決を行えるのかという問題が懸念されている。

Takahiro Kamide

Tajfuny w Japonii

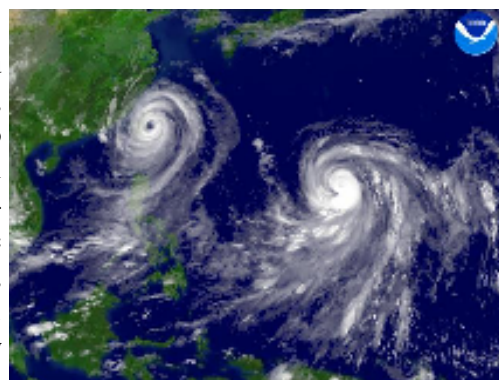
Tajfun to silny cyklon tropikalny, który występuje nad Oceanem Spokojnym albo Morzem Południowochińskim. Ma różne nazwy. W Ameryce nazywa się go huraganem, w Azji tajfunem, a w innych częściach świata cyklonem. Najczęściej występują w lecie albo na jesieni. Z reguły powoduje poważne straty, bo obficie pada deszcz i wieje silny wiatr. W środku tajfunu panuje spokój i jest to tak zwane: „oko tajfunu”. Tam nie pada deszcz i nie ma wiatru, dlatego że silne wiatry się niwelują.

Tajfun rozwija się nad ciepłymi wodami z pary wodnej. Potem prędkość wiatru w środku nagle staje się silniejsza. Przesuwa się od południa do północy. Gdy przenosi się na północ, prędkość wiatru w środku słabnie, ale zasięg rośnie. Gdy zbliża się do Japonii, tajfun zmienia się w tropikalny cyklon albo cyklon umiarkowany, gdyż temperatura powierzchni oceanu jest chłodniejsza i para wodna się zmniejsza. W tym czasie siła jest mniejsza, ale zasięg jest większy,

więc powoduje poważne straty.

Co roku około dwudziestu siedmiu tajfunów występuje, około jedenaście zbliża się do Japonii i około trzy dochodzi do Japonii. Kiedy tajfun nadchodzi, należy kontrolować prognozę pogody, bo pokazuje, jak duży i jak silny jest wiatr. Gdy nadchodzi tajfun, należy przygotowywać się do niego. Na przykład należy schować rzeczy sprzed domu, zrobić zapasy żywności i wody, zabezpieczyć dach, okna i tak dalej.

台風とは太平洋や南シナ海上で発生する、最大風速が17m/s以上の熱帯低気圧のことである。主に夏、または秋に発生する。強い雨や風を伴うため、各地に大きな被害をもたらす。中心部にはいわゆる「台風目」があり、そこでは風雨はやんでいて、つかの間の静

Zdjęcia satelitarne tajfunów Nabi oraz Talim z sierpnia 2005 roku

けさが現れる。水蒸気をエネルギー源として発達し、南から北に向かって移動する。毎年日本に上陸する台風の数はおよそ3つである。台風が上陸する際には、物をしまう、何日か分の食料を確保する、屋根や窓を補強するなどをして対策する必要がある。

Minami Hayashi

Putin w Tokio

Premier Rosji Władimir Putin odwiedził 11 maja Japonię z trzydniową wizytą z którą rząd rosyjski wiązał nadzieje na intensyfikację współpracy gospodarczej, a Tokio— na przybliżenie rozwiązania sporu o Wyspy Kurylskie.

Wyspy Kurylskie to cztery wyspy z łańcucha Kuryli, które w ciągu stuleci przechodziły z rąk do rąk, a w końcu zostały zajęte przez Związek Radziecki w ostatnich tygodniach II wojny światowej. Cieniem na relacjach między Rosją a Japonią kładzie się nierozwiązany od zakończenia drugiej wojny

światowej spór terytorialny o Południowe Kuryle, zwane w Tokio japońskimi "Terytoriami Północnymi" po japońsku Hoppo Ryodo.

Putin przyjechał do Japonii po raz trzeci. Japończycy bardzo się interesują Wyspami Kurylskimi, więc Premier Japonii Taro Aso chętnie rozwiązał ten

problem. Putin obiecał z kolei pomoc w rozwianiu japońskiej techniki atomowej. Putin rozmawiał nie tylko z Taro Aso, ale także Junichiro Koizumi i Yoshiro Mori byłymi premierami Japonii.

ロシアのプーチン首相は先日来日し、経済分野における協力を要請した。麻生首相は日ロ原子力協定締結を検討することを示した。しかし国民の関心事である北方領土問題では、何らかの結論に至ることはなかった。

Shota Fujii

Kabaddi

Czy znasz Kabaddi? Moim zdaniem, dużo ludzi nie zna Kabaddi, zwłaszcza Europejczycy. Kabaddi to narodowa gra Bangladeszu. Nazwa "kabaddi" pochodzi od słowa w języku hindi, które oznacza „utrzymywać oddech”. Od dawna, był znany pewien sposób polowania na zwierzęta - głośno krzycząc, otaczano zwierzę i polowano na nie bez broni. Od tego właśnie wywodzi się ten sport i nazwano go Kabaddi.

W 1979 roku Kabaddi pojawiło się w Japonii.

Drużyna składa się z 10-12 osób. 7osób z każdej drużyny wchodzi na boisko i dwie drużyny walczą ze sobą. Drużyna atakująca wybiera zawodnika, tzw. („Raidera”), który wbiega w pole obrony. 7 obrońców nazywa się „Anty”. Raider, powtarzając cały czas słowo „Kabaddi, Kabaddi, Kabaddi”, nie może oddychać i w tym

czasie musi dotknąć jak najwięcej obrońców i powrócić na swoje pole. Wtedy drużyna atakująca dostaje punkt. Powtarzanie słowa Kabaddi nazywa się „Kyant”. Zawodnik może atakować tylko wtedy, kiedy wypowiada Kyant podczas 1 oddechu. Obrońcy próbują przeszkodzić raiderowi, łapiąc go za tułów, nogi i ręce, żeby ten nie wrócił do swojej drużyny, gdyż wtedy to oni dostają punkt.

Kabaddi nie jest bardzo znane. Mam nadzieję, że dzięki temu artykułowi państwo zainteresują się tym sportem. Warto.

カバディはバングラデシュの国技ですが、カバディ自体、とくにヨーロッパ圏ではあまり知られていないでしょう。

古代、道具を使わずに動物を捕まえる方法が発展し、スポーツとしてのカバディが生まれ

ました。

カバディは7対7で対戦します。オフenseはカバディ・キャントしている間に

ディフェンスにタッチして掴らずにもどってくるとチームに点数が入り、ディフェンスはオフenseが陣地に戻るのを防げたら

得点が入ります。

この記事を通して、皆さんが興味を持ってくれることを願っています。

Yuko Saito

Zoo w Tokio

Zoo Ueno jest największym, najbardziej znanym i najstarszym Zoo w Japonii. Zostało otworzone w 1992 roku. Zoo leży w Parku Ueno w Tokio. Jest otwarte od dziewiątej rano do siódmej wieczorem. Bilet normalny kosztuje 600 jenów.

Możemy tam oglądać dużo zwierząt, na przykład: tygrysy, lwy, goryle, wydry, niedźwiedzie, pandy, słonie, żyrafy, nosorożce, okapi, zebry, kapi-bary, małpy, kozy, ptaki, owce, świnię, króliki, żółwie, pingwiny i krokodyla. Prawie 3,000,000 ludzi zwiedza to Zoo w ciągu roku. Z Zoo Ueno jest związana smutna historia. Gdy II woj-

na światowa zaczęła się, zdecydowano się zabić niebezpieczne zwierzęta (lwy, niedźwiedzie i słonie), gdyż ludzie bali się, że uciekną. Lwy i niedźwiedzie zdechły, a słoniom ludzie przestali dawać jedzenie. Słonie prosiły ludzi o jedzenie i robiły różne sztuczki, ale w końcu też zdechły z głodu.

Możemy dojechać do Zoo pociągiem z Tamy. Polecam iść już w następną niedzielę.

上野動物園

上野動物園は日本一大きく、有名で古い動物園だ。1992年に開園した。日本初の動物園である。上野動物園は東京の上野公園のなかにある。九時開園、六時閉園である。チケットは600円。ここでは動

物がたくさん見れる。たとえばトラ、ライオン、ゴリラ、カワウソ、クマ、パンダ、ゾウ、キリン、サイ、オカピ、シマウマ、カピバラ、サル、ヤギ、トリ、ブタ、ウサギ、カメ、ペンギン、ワニなどだ。年間3000000人もの人が訪れる。上野動物園には悲しい歴史もある。第二次世界大戦がはじまったころ、動物園では、危険な動物を殺すことを決めた。(ライオン、クマ、ゾウなど)人々がこのような動物が逃げ出すことを恐れたからだ。ライオン、クマが死に、ゾウは食べ物をもたらすために人々に芸をして見せ続けたが、最後には空腹で死んだ。

上野動物園には多摩からは電車でいける。次の日曜日にでもぜひどうぞ。

Mayu Yokouchi

Zoo w Krakowie

Jest jedno Zoo w Krakowie, nazywa się Miejski Park i Ogród Zoologiczny. To dosyć duży teren, mieszka tam mniej więcej tyle zwierząt, ile w przeciętnym japońskim Zoo.

Zoo znajduje się na krańcu Krakowa. Możemy dojechać tam z przystanku „Cracovia”, który jest pod hotelem „Cracovia” autobusem linii 134.

Kiedy wysiadamy z autobusu, od razu widać dwa słonie i słysząc wrzaski ptaków albo małp. Cena biletu normalnego wynosi 14zł. Dla tych, którzy mają polskie legitymacje studenckie cena biletu ulgowego wynosi 7zł. Przechodząc przez bramę wejściową, najpierw spotykamy papugi i flamingi.

Droga rozwidła się. Idąc w prawo, oglądamy wilki, jeżozwierze, wydry, serwale. Na końcu tej drogi jest wiel-

ka klatka, w której biegają zebry i strusie. Wzdłuż lewej drogi, która prowadzi do samego środka zoo, mieszkają roślinożercy; np. wielbłądy, antylopy. Uchatka pływa w akwarium samotnie, wygląda na smutną. W samym środku zoo mieszka dużo jeleni, osiołków, a obok tego znajduje się mini zoo, w którym możemy się bawić z królikami i kurami, dotykać lamy, kuce, kozy, które beczą strasznie dziwnie itd. Po dotknięciu się myjemy ręce pod kranem położonym tam. Często spotykamy pawie spacerujące po zoo.

Zawracamy, kierując się w stronę wyjścia. Od razu widać kopułę kamienną, w której mieszkają wielkie koty, a obok tej kopuły są żubry, których nie ma w Japonii. A do tego jeszcze konie, hipopotamy, kangury, pantery, szympansy. Ostatnimi zwierzętami są słonie żegnające nas przy wyj-

ściu.

W tym zoo można oglądać tak wiele rodzajów zwierząt. Niestety nie ma żadnych sklepów wewnątrz, ale w weekend dużo zwiedzających spędza tam wesoły czas. Polecam żebyście zwiedzali to zoo w czasie pobytu w Krakowie.

クラクフの動物園

クラコヴィアというホテルの前にある停留所「クラコヴィア」から134番のバスに乗れば動物園を訪れることができる。入場料は通常14ズウォティだが、ポーランドの学生証を持っていれば7ズウォティになる。入り口の門をくぐると、まずオウムとフラミンゴを観ることができる。道は2つに分かれており、右に進むとオオカミやヤマアラシ、ビーバーにサーバルがおり、道の最後にはシマウマとダチョウの住処がある。左側の道は動物園の奥へ続いており、ラクダやレイヨウなどの草食動物や、水槽を寂しそうに泳ぐアシカと出会うことができる。動物園の奥にはたくさんの鹿、ロバがおり、そのそばにウサギや鶏と触れ合うことのできるミニ動物園というコーナーがある。ロバ、リヤマ、ヤギなどに触れることもでき、手を洗うための水道も設置されている。また、歩道を孔雀が歩き回っている。出口に向かう道沿いにはネコ科の大型動物や馬、カバ、カンガルー、チンパンジーなどがおり、最後はゾウが見送ってくれる。動物園内にショップなどの設備はないのは残念だが、週末には多くの人々にぎわっている。

Kei Sugimoto

KOCHAMY PODRÓŻE I ZIEMIĘ

Co to jest EKOTURYSTYKA?

Ekoturystyka to ruch turystyczny, którego głównym celem jest zachowanie trwałego, zrównoważonego rozwoju zasobów i walorów turystycznych. Ważne zadanie to chronienie i trwanie natury i ekosystemu. Ekoturystyka związana jest z podróżami i turystyką.

Cechy charakterystyczne EKOTURYSTYKI:

Ogólny Sens: Wdzięczność i szacunek dla NATURY, EKOSYSTEMU, REGIONU oraz dla LUDZI KTÓRZY CHCĄ CHRONIĆ EKOSYSTEM.

TURYSTYKA: to program, w którym możemy bliżej poznawać naturę, zwierzęta i kulturę regionu, dobrze się

bawiąc.

CHRONIMY naturę i ekosystem przed zniszczeniami.

STATUT EKOTURYSTYKI Ministerstwo Środowiska Japonii

Oglądajmy, oglądajmy.
Możemy widzieć kolory,
których nie zauważaliśmy.
Możemy odczuć zapach,
który nie zauważaliśmy.
Możemy słyszeć piosenki,
które nie zauważaliśmy.

Pory roku mijają.

Ziemia jest.

Las rośnie.

Niebo, morze rozprzestrzenia się.

Wiatr wieje spokojnie.

Woda pada i ziemia wygodna.

Moja ojczyzna jest.

Natura jest spokojna, serdeczna,
wielka, okiełznana -
czasami niegrzeczna,
czasami bardzo niegrzeczna.
Moje życie, historia kultura..
Rozwój w tym środowisku,
wielkiej wiejskiej, małej miejskiej
natury
Życie jest żywe.
Podróżujmy tak...

エコツーリズムは旅の仕方の一つです。その趣旨は、自然、生態系、歴史的および文化的価値のある地域またはそれらを守る人々への理解を深め、大切にすることです。現在、エコツーリズムへの注目が高まり、多くの人が自然や動物、地域文化と触れ合い、楽しむプログラムに参加したり、自然や生態系を破壊から守る活動に取り組んでいます。

エコツーリズムは日本のみならず、世界規模で注目されています。日本の環境省も力をいれています。日本エコツーリズム協会は“ECO 2 CAFE”を催し、エコツーリズムの拡大に尽力しています。5月28日には、ポーランド政府観光局がポーランドの観光地を紹介しました。

Misaki Hashikawa

ŻYCIE Z PSAMI

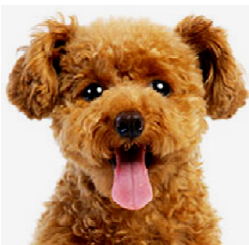
W Japonii dużo ludzi ma psy. Teraz jest niepowtarzalny „pet boom” w Japonii. Związek Kynologiczny w Japonii (Japan Kennel Club) rejestruje coraz więcej psów każdego roku. Przedstawiam informację o najbardziej popularnych psach.

POPULARNE RASY

Teraz dużo młodzieży ma psy, szczególnie młode kobiety. One wolą małe, miłutkie i wesołe psy.

RANKING

Pudle Duże

Pochodzą z Francji.

Charakter: Lubią ludzi. Są wesołe i mądre. Możemy je trzymać w domu.

Chihuahua

Pochodzą z Meksyku.

Należą do grupy psów towarzyszących. Istnieją dwie odmiany

ny tej rasy: chihuahua krótkowłose i chihuahua długowłose.

Charakter: Chihuahua jest spokojny i wesoły. Chihuahua jest bardzo popularny dzięki reklamie „Aihuru” w TV

Buldogi Francuskie

Pochodzenie tej francuskiej rasy jest niemal w całości angielskie. Należą do grupy psów towarzyszących.

Charakter: Pomimo nazwy sugerującej przeznaczenie rasy do walk z bykami, jest to pies łagodny i towarzyski, o miłym usposobieniu.

Jamniki

Pochodzą z Niemiec.

Niemiecka nazwa oznacza w dosłownym tłumaczeniu „borsuczy pies”.

Charakter jamnika może różnić się w zależności od rasy jamnika. Długowłose psy są spo-

kojniejsze. Mają wrodzoną inteligencję odziedziczoną po spanielach. Szorstkowłose natomiast charakteryzuje odwaga terierów

UBEZPIECZENIE DLA PSÓW

W Japonii ubezpieczenie jest nie tylko dla ludzi, ale też dla psów. Teraz psów nie trzymamy w budzie, ale traktujemy jak członków rodziny i mieszkają z nami w domu. Możemy znaleźć to ubezpieczenie na internecie. <http://selection.sonysonpo.co.jp/>

現在、日本は空前のペットブームです。ペットとして最も人気です。若者、特に若い女性層に人気の犬種は、1位がプードル、2位がチワワ、3位がフレンチ・ブルドッグ、4位がダックスとなっています。なお、犬は今や飼う動物ではなく、同じ家で暮らす家族の一員として位置づけされており、ペット用の生命保険も販売されています。

Misaki Hashikawa

CBOP
(Centrum Badania Opinii Polonistycznej)

Już ponad 4 miesiące minęły, gdy studenci pierwszego roku wstąpili na nasz uniwersytet. Zrobiłam ankietę wśród studentów fajnego pierwszego roku. Jak się czują u nas?

Noriko Uchiyama

Jak się czujesz na uczelni?

Bardzo mi ciężko ponieważ dojazd do uniwersytetu z domu zajmuje dużo czasu, w domu nie mogę znaleźć czasu na uczenie polskiego. Jest bardziej ciężko niż przed egzaminem wstępnym.

Co myślisz o języku polskim?

Uczyłam się kilku języków oprócz angielskiego jednak czuję, że bez porównania polski jest najtrudniejszy, ma strasznie dużo deklinacji. Ale polski brzmi bardzo fajnie.

Co ciebie zainteresowało w Polsce?

Podobają mi się polskie miasta. Są bardzo piękne.

Jakie polskie słowo najbardziej podoba ci się? I dlaczego?

„pole”...to w końcu polska!

Mizuto Nakamura

Jak się czujesz na uczelni?

Nie przyzwyczajam się do nowych rzeczy, ale jako tako dobrze mi jest tutaj.

Co myślisz o języku polskim?

Wciąż jest dla mnie interesujący.

Co ciebie zainteresowało w Polsce?

Serniki. Słyszałem, że serniki dobrze sprzedają się na Juwenaliach.

Jakie polskie słowo najbardziej podoba ci się? I dlaczego?

„są” ...jest fascynujący, bo jest wyjątkiem.

Miku Fujisaki

Jak się czujesz na uczelni?

Przywykłam do brzmienia języka polskiego. Coraz więcej rozumiem, co nauczyciele mówią. Jestem zadowolona z zajęć.

Co myślisz o języku polskim?

Dziw, że polski jest taki skomplikowany.

Co ciebie zainteresowało w Polsce?

Polskie miasta, są przepiękne.

Jakie polskie słowo najbardziej podoba ci się? I dlaczego?

„Cześć” - pięknie brzmi.

Makiko Kihara

Jak się czujesz na uczelni?

Na razie na zajęciach polskiego jest mi przyjemniej niż myślałam. Chcę mieć więcej zajęć. Jestem bardzo zadowolona, ale chciałabym studiować jeszcze pilniej.

Co myślisz o języku polskim?

Polski jest bardzo trudny bo deklinacja jest skomplikowana. Ale jestem zadowolona. Jestem szczęśliwa, kiedy myślę sobie, że Chopin też wymawiał te same słowa co ja. Mam dużą determinację, aby nauczyć się polskiego!

Co Ciebie zainteresowało w Polsce?

Po pierwsze muzyka i taniec. Szczególnie interesuję się Chopinem.

Poza tym polskie jedzenie, pycha!

Do tego historia. Chcę wiedzieć, dlaczego w Polsce była monarchia elekcyjna.

I wszystkie inne rzeczy też mnie ninteresują!

Jakie polskie słowo najbardziej Ci się podoba i dlaczego?

„Naprawdę?” „oczywiście”... na razie dźwięczność jest najbardziej *cool*.

„szczęśliwy”... myślę, że ten dźwięk rzeczywiście daje szczęście.

Sakiko Nakatani

Jak się czujesz na uczelni?

Dobrze mi jest na zajęciach, codziennie czuję się fantastycznie!!

Co myślisz o języku polskim?

Deklinacja jest skomplikowana, ale staram się mó-

wić płynnie.

Co Ciebie zainteresowało w Polsce?

Ciastka!! Szczególnie serniki.

Jakie polskie słowo najbardziej Ci się podoba i dlaczego?

„Ćma”... To jest pierwsze polskie słowo które zapamiętałam. „Uwaga! Uwaga!”

Haruto Fujii

Jak się czujesz na uczelni?

Czuję, że nasza uczelnia jest bardzo międzynarodowa. Na początku, zdziwiłem się, że jest dużo cudzoziemców tutaj, ale już przyzwyczailem się. Czuję się najlepiej tu, kiedy jest piękna pogoda i pełna zieleń. Jestem zadowolony z zajęć polskiego. Muszę wiele się uczyć w domu. Podoba mi się wykład Pana Sekiguchiego. Co tydzień ten wykład budzi moje zainteresowanie i chce mi się studiować więcej.

Co myślisz o języku polskim?

(W odpowiedzi Pan Fujii przyrównał naukę polskiego do gry w piłkę nożną) Zaskakujący repertuar zagrań. Piłka nagle zmienia kierunek lotu. (Czyli język jest strasznie trudny.) Chcę strzelić gola! (Czyli chcę dobrze znać polski.)

Nie rozumiem, dlaczego polski jest tak trudny. Jak uczę się polskiego, tęsknię za angielskim.

Co Ciebie zainteresowało w Polsce?

Relacje między Polską a Ukrainą bo tam odbędzie się Euro 2012.

Poza tym, polityka środowiskowa polska, gdyż interesuję się kwestiami środowiska naturalnego.

Architektura polska, gdyż mój brat jest architektem, pod wpływem jego trochę się interesuję architekturą.

Jakie polskie słowo najbardziej Ci się podoba i dlaczego?

„Dlaczego?”...Dobrze brzmi. Wszystko zaczyna się od tego, że pyta się „dlaczego?”

Dziękuję za odpowiedzi!!

Opracowała Miwa Sato